

Księga Liczb

Rozdział 6

1. I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: 2. Powiedz synom Izraelskim, a mów do nich: Mąż albo niewiasta, gdy się odłączy, czyniąc ślub Nazarejstwa, aby byli odłączeni Panu, 3. Od wina i mocnego napoju wstrzymywać się będzie; octu z wina, i octu z mocnego napoju pić nie będzie, i wszystkiego, co się z jagód wytłacza, nie będzie pił; także jagód winnych, świeżych ani suchych, jeść nie będzie. 4. Po wszystkie dni Nazarejstwa swego ze wszystkiego, co wyrasta z macicy winnej, od ziarnka aż do łupiny, jeść nie będzie. 5. Po wszystkie dni ślubu Nazarejstwa swego brzytwa nie postoi na głowie jego, aż wynijdzie czas, do którego się poświęcił Panu; będzie świętym, a zapuści włos na głowie swojej. 6. Po wszystkie dni, których się odłączy Panu, do umarłego nie wnijdzie. 7. Nad ojcem swym, i nad matką swą, nad bratem swym, i nad siostrą swą, nie splugawi się, gdyby zmarli; albowiem poświęcenie Boga swego ma na głowie swojej. 8. Po wszystkie dni Nazarejstwa swego świętym będzie Panu. 9. I gdyby kto umarł przy nim z prędką a nagle, i splugawiłby głowę poświęcenia jego, ogoli głowę swoją w dzień oczyszczenia swego; dnia siódmego ogoli ją. 10. A dnia ósmego przyniesie dwie synogarlice, albo dwoje gołębiąt do kapłana ku drzwiom namiotu zgromadzenia; 11. I będzie kapłan ofiarował jedno za grzech, a drugie na ofiarę całopalenia, i oczyści go od tego, czem zgrzeszył nad umarłym, a poświęci głowę jego dnia onego. 12. Potem odłączy Panu dni Nazarejstwa swego, ofiarując baranka rocznego za występki; a dni one pierwsze daremne będą, gdyż splugawione było Nazarejstwo jego. 13. A toć jest prawo Nazarejczyka: Gdy się wypełnią dni Nazarejstwa jego, przyjdzie do drzwi namiotu zgromadzenia, 14. I ofiarować będzie ofiarę swą Panu, baranka rocznego, zupełnego jednego na ofiarę całopalenia, i owcę jedną roczną i zdrową na ofiarę za grzech, i barana jednego zupełnego na ofiarę spokojną; 15. Przytem kosz chlebów praśnych, z mąki pszennej, placki zagniatane z oliwą, i krepki praśne oliwą namazane, z ofiarą ich śniedną, i z ofiarą ich mokrą. 16. I będzie ofiarował kapłan przed Panem, i uczyni ofiarę za grzech jego, i całopalenie jego. 17. Barana także ofiarować będzie na spokojną ofiarę Panu z koszem chlebów praśnych; także ofiarować będzie kapłan ofiarę jego śniedną i ofiarę jego mokrą. 18. I ogoli Nazarejczyk przede drzwiami namiotu zgromadzenia głowę Nazarejstwa swego, a wzięwszy włosy z głowy Nazarejstwa swego, włoży je na ogień, który jest pod ofiarą spokojną. 19. Przytem weźmie kapłan łopatkę warzoną baranią, i jeden placek praśny z kosza, i jeden krepel niekwaszony, a da w ręce Nazarejczykowi po ogoleniu Nazarejstwa jego; 20. I będzie to tam i sam obracał kapłan na ofiarę obracania przed Panem; a rzecz ta poświęcona dostanie się kapłanowi, tak piersi obracania, jako i łopatka podnoszenia; a potem będzie mógł Nazarejczyk pić wino. 21. Toć jest prawo Nazarejczyka, któryby ślub uczynił, i ta ofiara jego Panu za Nazarejstwo jego, okrom tego, coby więcej uczynić mógł; według ślubu swego, który uczynił, tak uczyni według prawa Nazarejstwa swego. 22. Potem rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: 23. Mów do Aarona i do synów jego, a rzecz: Tak błogosławić będziecie synom Izraelskim,

mówiąc do nich: **24.** Niech ci błogosławi Pan, a niechaj cię strzeże; **25.** Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą, a niech ci miłościw będzie; **26.** Niech obróci Pan twarz swoją ku tobie, a niechaj ci da pokój. **27.** I będę wzywać imienia mego nad synami Izraelskimi, a Ja im błogosławić będę.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.